

ESPECTÁCULOS

CRITICA CINE

Marcel·lí Borrell

'Blues' & rodes

La trama: Xicago, anys 50. El polonès Leonard Chess munta un estudi de gravació decidit a revolucionar la música racial, és a dir, el *blues*, contractant a desconeguts com Muddy Waters, Little Walter, Howlin Wolf, Etta James, Chuck Berry, i els regala un Cadillac quan tenen èxit.

La pel·lícula: Les biografies, *biopics*, sobre músics segueixen l'agraït esquema *ascens-èxit-caiguda*. Un martirologi que situa el gremi dins el culebrot televisiu. *Cadillac Records* gairebé n'és excepció. Darnell Martin (Nova York, 1964) és una realitzadora que se sap de memòria la lliçó del gènere i, en conseqüència, s'empara en ell, però ahora marca distàncies. Amb sentit de la reconstrucció històrica (l'esclat del *blues* com a música de consum en *singles* massius) el film s'endinsa en les aventures personals de Muddy Waters, Little Walter, Etta James, Chuck Berry, vivint al límit mitjançant l'abús del tabac, l'alcohol i les drogues. O sigui, el traumàtic destí dels elegits marginals. Amb sentit del ritme i de la crònica, *Cadillac Records* incideix en les grans i misèries d'una nació de nacions

Cadillac Records

Directora: Darnell Martin.

Intèrprets: Adrien Brody,

Jeffrey Wright, Beyoncé

Knowles, Columbus Short,

Moss Def, Eamon Walker.

EUA, 2008. 109'. JC Alpicat.

capaç d'infantar el *blues*, el *soul*, el *jazz* i el *rock & roll*. És a dir, els beneficis artístics d'un país racista, violent, dur. Adrien Brody broda el rol de productor paràs i trafica, capaç del bo i del pitjor. Una imatge fàctica del poder blanc enfront el poder negre. Jeffrey Wright, Columbus Short, Beyoncé Knowles, Moss Def i Eamon Walker certifiquen amb la seva negritud indiscutible l'abast social d'una qüestió conflictiva. Clar que això passava quan encara Barack Hussein Obama no s'asseia al despatx oval de la Casa Blanca (per a quan canviar-la per la Casa Negra?). Al marge d'aquestes interpretacions sociopolítiques puntuals, el film s'enrotlla bé amb *swing* encomanadís. Es permet l'espectacle de l'arribada dels quatre evangelistes del *rock*: mentre Muddy Waters acarona el vestit per enterrar Little Walter, a la tele l'Elvis Presley versiona el gran èxit del pobre difunt.

La imatge: Leonard Chess mirant el seu estudi a través el retrovisor del Cadillac descapotable.

La frase: "Del *blues* accelerat ara se'n diu *rock & roll*", sentència el Dj de ràdio Wins. Qui gosa parlar de creadors? Si de cas la cosa radica en un senzill canvi de ritme. Andrés, oh yeah?!

La recomanació: Els cinèfils musicòlegs no se l'haurien pas de perdre.